

בס"ד, מוש"ק, ג' טבת תשי"ע

לרותי, מנחם, וכל המשפחה עמו"ש,

מאד הצטערתי לשמוע על פטירת דודה לילי ז"ל.

למרות שלא נזדמן לי לבקר את דודה לילי ז"ל לכמה שנים, אי אפשר לשכוח את מידה המיוחדת שלה של "שמחת החיים".

כשלמדתי בישיבה בארץ, ביקרתי את דוד משה ז"ל ודודה לילי ז"ל הרבה פעמים, וכל פעם דודה לילי ז"ל קיבלה אותי, ממש כבן בית.

פעם ראשונה שביקרתי אותם, אמרה לי שבזמן שאני בארץ, היא ודוד משה ז"ל יהיה לי כ"אבא ואמא".

הצחוק והאופטימיות שלה היו מדביקים והיה קשה להאמין מהתנהגותה איך שסבלה בשואה. דודה לילי ז"ל הייתה מארחת מעולה, והייתה לי דוגמא אישית של שמחה וטוב לב. היה קשה להתעצב בשכנותה והשפעתה עדין ממשיכה עד היום.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

נשמע רק בשורות טובות.

בכאב לב,

מנחם סמית